

1. ΠΕΖΟΓΡΑΦΟΙ

Μεταξύ τῶν δύο ἄκρων διευθύνσεων ὡς πρὸς τὴν γλῶσσαν, τῆς τῶν γραφέντων εἰς τὸ ἀρχαῖον ἰδίωμα τὸ εἰς ὀλίγους καταληπτὸν καὶ τῆς τῶν ἐξ ἀμαθείας ἢ ἐξ ἐσφαλμένου συστήματος χυδαϊστῶν, ἢ πατροπαραδότως καθιερωμένη παρὰ ταῖς ἀνωτέρας τῆς κοινωνίας τάξεις καθαρῆουσα, ἐγένετο ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον συντόνου προσοχῆς καὶ προσπαθειῶν πρὸς ἀνάπτυξιν ἀντικείμενον.

Ἑλληνισταὶ διέπρεπον ἔτι, τὴν ἀρχαίαν κομφῶς γράφοντες, ὁ Νεοφ. Δούκας, ὁ ἰατρός Δ. Καρράσσης ἐν ὠραίοις ἐξαμέτροις ποιήσας ὀλόκληρον τόμον ὕλης ἱατρικῆς, ὑπὲρ τῆς ἀνάγκης δὲ τοῦ γράφειν ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἑλληνικῇ, ἐξέδωκε σύγγραμμα σπουδαῖον ὁ Ἀθηναῖος Μιχαήλ Κοδρικάς. Οἱ δὲ χυδαίζοντες ἤθελον οὐ μόνον νὰ μὴ προοδεύσῃ ἡ γλῶσσα πρὸς τὴν πλουσίαν καὶ καλλίρρουν αὐτῆς πηγὴν, ἀλλὰ καὶ νὰ ὀπισθοδρομήσῃ ἀπὸ τοῦ σημείου εἰς δ εἶχε διατηρηθῆ διὰ πάντων τῶν αἰώνων τῶν ἐθνικῶν δοκιμασιῶν, καὶ μάλιστα οἱ τοπικῶν χυδαίων διαλέκτων χρῆσιν ποιούμενοι δὲν ἔβλεπον ὅτι